

Abstrakt

V roce 1991 Lotyšsko s Estonskem (společně s Litvou) obnovily svou nezávislost. Předchozí období sovětské okupace však zanechalo neblahé, a do značné míry i trvalé, změny v etnické skladbě obyvatelstva. Změny byly primárním důvodem, proč obě země přijaly výrazně restriktivní podmínky při obnově občanského statusu – občanství bylo uděleno pouze předválečným občanům a jejich přímým potomkům. Bakalářská práce se formou komparační analýzy snaží nalézt hlavní rozdíly a podobnosti v dynamice naturalizačního procesu v Lotyšsku a Estonsku. Dynamika bude studovaná v letech 1995 až 2005. V roce 1995 započal lotyšský naturalizační proces. Pro rok 2005 je charakteristická razantní změna preferencí ne-občanů, která pravděpodobně nastala po vstupu obou zemí do Evropské unie. V první části práce budou vysvětleny základní pojmy problematiky. Pak následuje představení obou zemí na začátku 90. let minulého století. Zbytek práce je věnován samotné komparační analýze. Naturalizace je analyzovaná podle znaků, o kterých se domnívám, že měly jednoznačný vliv na dynamiku procesu – zákon o občanství (a jeho dodatky), jazykový zákon a jazyková otázka, období vstupu obou zemí do EU a ekonomické souvislosti.

Klíčová slova

Sovětský svaz, Lotyšsko, Estonsko, naturalizace, občanství, ne-občan